

der var solgt til Maksimalpris det og det Kvantum, og derefter fordrede Ret til at sælge det tilsvarende Kvantum paa Auktion.

Se, naar en Forordning, som er udarbejdet efter Samraad med Mænd, der mener, at man kan stole paa Samfundssind hos den Klasse Mennesker, man vender sig til, i den Grad bliver omgaaet, saa er man nødt til at kassere den og skabe en anden. Den Ordning, som nu er tilvejebragt — jeg vil igen berolige det ærede Medlem —, er ikke et Paafund af mig eller af Kontorerne. Det er en Ordning, som ikke stemmer helt med, hvad man indenfor den overordentlige Kommission havde foreslaaet, og som er udarbejdet af Skovforeningen selv. Det er den, der har udarbejdet den nye Ordning, som er gennemført, og da den bød betydelige Fordele fremfor den, som den overordentlige Kommission havde foreslaaet, saa valgte jeg selvfølgelig dette Forslag. Jeg kan derfor ikke tage mig det ærede Medlems Kritik af denne Foranstaltning i mindste Maade nær. De praktiske Mænd, som har arbejdet med denne Sag, havde mødt delvis Utilbøjelighed til at følge den første Ordning, og derfor maatte den omgøres, der maatte tilvejebringes en ny. Saadant tager jo altid Tid, det siger sig selv. Men hvem er det, som har fremkaldt det beklagelige Intermezzo, det Interval, hvor man ikke kunde faa Brændet? Det er dem, der i Stedet for at benytte den første Forordning, der havde til Hensigt at faa Brændet ud til Fattigfolk, valgte at skaffe Brændet andre Steder hen.

la Cour: Jeg kan forstaa, at den højtærede Indenrigsminister mener, at vi skal vente den Vennetjeneste af Norge, at vi faar Silden herved, naar Krigen er forbi og Sildene er blevet billige.

Indenrigsministeren (Rode): Nej, saa daarligt tænker jeg ikke om den norske Regering.

Kragh: Det ærede 3die Medlem for 3die Kreds (Knuth) har været inde paa en Omtale af den Brændeordning, vi har for Øjeblikket, og den Ordning, som denne har afløst. Det er udenfor al Tvivl, at den oprindelige Ordning, som vi fik sidste Efteraar, ingenlunde opfyldte de Forventninger, som man ganske sikkert havde nærret til den fra deres Side, der havde været med til at udarbejde den. Heller ikke fra Befolkningens Side kunde man finde, at den svarede til det, man havde Grund til at

vente af en Ordning, som skulde tilsigte, at den Del af Befolkningen, som er økonomisk vanskeligt stillet, og som paa Grund af de praktiske Forhold i Hjemmene er henvist til at opvarme disse med Brænde, ogsaa kunde komme i Besiddelse af dette i tilstrækkelig Mængde. Men jeg synes, at den tilsvarende Anke aldeles ikke kan rettes mod den Ordning, som vi har for Øjeblikket. Saa vidt mig bekendt, kom den første Henvendelse til Indenrigsministeriet om en Forandring af de bestaaende Forhold paa dette Omraade fra det Amt, i hvilket jeg har den Ære at være Formand for Amtsprisreguleringsudvalget, og jeg kan forsikre det ærede 3die Medlem for 3die Kreds om, at der paa det Møde, vi afholdt om denne Sag i Maribo, var fuldstændig Enstemmighed om, at man maatte kræve den da bestaaende Ordning ophævet. Og der var en almindelig Taknemmelighed overfor den højtærede Minister, da han straks skred til at standse Auktionernes Afholdelse. Thi hvis de ikke var blevet standset straks, vilde Følgen være blevet den, at hele den Brændemængde, der er til Købs i Skovene, vilde være blevet bortsolgt ved disse Auktioner til Priser af en saadan Højde, at det var ganske umuligt for de ubemidlede i Befolkningen at komme i Besiddelse af den nødvendige Brændsmængde.

Det ærede Medlem udtalte, at det var ikke underligt, at der lød Klager fra Befolkningen over Ordningen. Jeg ved nu ikke rigtigt, hvad det var for en Ordning, det ærede Medlem mente. Hvis det var den første, saa giver jeg ham Ret, hvis det derimod var den sidste, han tænkte paa, tror jeg aldeles ikke, han havde Ret. Jeg har ikke hørt, at der er fremført Klager over den nye Ordning, end mindre blev der fremført Klager i den Tid, Auktionerne blev suspenderet, over, at man ikke kunde møde ved Skovauktionerne og faa Brænde, thi man vidste, at det var under Overvejelse at faa en Ordning, som udenom Auktionerne gjorde det muligt for de ubemidlede at faa Brænde og navnlig gjorde det muligt for Kommunerne at faa den Brændemængde, der var til Disposition, saa at der gennem Kommunalbestyrelserne kunde finde en Fordeling Sted til den Del af Befolkningen, som uden den kommunale Indgriben vilde blive meget vanskeligt stillet i den kommende Vinter.

Den højtærede Indenrigsminister har efter min Mening og efter de Erfaringer, jeg ved at beskæftige mig med dette Spørgsmaal har gjort i det Amt, hvor jeg hører hjemme, Ret i, at man vel maa sige, at